

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:
- Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit
 - Definitieve goedkeuring

Met ingang van 1 januari 2023 is het nieuw Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) van toepassing.

Het nieuwe rechtskader voorziet binnen de sector groenten en fruit voor producentenorganisaties veel minder regels en laat een grotere vrijheid aan de lidstaat om alles in eigen regelgeving te regelen.

Op vlak van indiening van operationele programma's, goedkeuring, wijziging, bezwaren, administratieve controle dient aldus door de lidstaat zelf te worden voorzien in de nodige regelgeving.

Het voorliggende ontwerp voorziet in dat Vlaams reglementair kader.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Landbouw en Visserij
Beleidsveld: Landbouw en Zeevisserij

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het als bijlage 1 toegevoegd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2022/308 van 2 augustus 2022.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Met ingang van 1 januari 2023 is het nieuw Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (hierna 'GLB') van toepassing.

Het nieuwe Europese rechtskader bestaat uit de volgende basisverordeningen en de gedelegeerde verordening ervan:

- verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013, hierna verordening (EU) 2021/2115 te noemen;
- gedelegeerde verordening (EU) 2022/126 van de Commissie van 7 december 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad met aanvullende eisen voor bepaalde interventietypes die de lidstaten in het kader van die verordening in hun strategisch GLB-plan voor de periode 2023-2027 uitwerken, alsmede regels voor het aandeel in het kader van norm 1 inzake een goede landbouw- en milieuconditie (GLMC).

Het nieuwe Europese rechtskader voorziet binnen de sector groenten en fruit voor producentenorganisaties veel minder regels en laat een grotere vrijheid aan de lidstaat om alles in eigen regelgeving te regelen. Zowel op vlak van indiening van operationele programma's, goedkeuring, wijziging, bezwaren, administratieve controle, ... dient aldus door de lidstaat zelf te worden voorzien in de nodige regelgeving.

Het huidige ontwerp voorziet in het volledig nieuwe Vlaams reglementair kader.. Het huidige besluit van de Vlaamse Regering betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit voor wat betreft de erkenning van producentenorganisaties, de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van de financiële steun van 8 mei 2009 blijft van toepassing voor programma's die nog lopen.

Het ontwerp voorziet in hoofdstuk 2 in een erkenningsregeling van producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties.

Hoofdstuk 3 voorziet in een erkenningsregeling van brancheorganisaties.

Hoofdstuk 4 voorziet in een mogelijkheid in hoofde van de Vlaamse Regering om op verzoek van een producentenorganisatie, een unie van producentenorganisaties of een brancheorganisatie voorschriften algemeen verbindend te verklaren en onder bepaalde voorwaarden ook voorzien in een verplichte bijdrage voor niet leden van de producentenorganisaties.

Hoofdstuk 5 voorziet in een wijze van berekening van de waarde van de afgezette productie, de oprichting van het actiefonds en de opbouw, goedkeuring en wijziging van een operationeel programma door de organisaties en op welke wijze steun kan worden aangevraagd en welke de te leveren bewijsstukken zijn.

Hoofdstuk 6 voorziet in een systeem van crisispreventie en crisisbeheer.

Hoofdstuk 7 voorziet een uitgebreid systeem van controles die door het Departement Landbouw en Visserij worden uitgevoerd. Het gaat hierbij zowel om administratieve controles, controles ter plaatse als specifieke controles bij het uit de markt nemen van producten of het groen of niet oogsten.

Hoofdstuk 8 voorziet administratieve sancties die naast de administratieve sancties, vermeld in artikel 56 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, kunnen worden opgelegd.

De hoofdstukken 9 en 10 voorzien enerzijds een mogelijkheid tot het aantekenen van protest tegen een beslissing aangaande de subsidiabiliteit en anderzijds een volwaardige bezwaarprocedure tegen beslissingen genomen in uitvoering van het besluit.

Hoofdstuk 11 regelt de uitwisseling van berichten en de termijnbepaling die hiermee samenhangt.

In hoofdstuk 12 is opgenomen dat het Departement Landbouw en Visserij zal optreden als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming.

Wat betreft deze gegevens is op de website van het Departement Landbouw en Visserij een uitgebreide privacyverklaring gepubliceerd waarin onder meer bepalingen opgenomen zijn inzake bewaartermijnen en rechten van betrokkenen zoals het recht van inzage en het recht op rectificatie. Daarnaast voorziet het Departement Landbouw en Visserij in een uitgebreide beveiliging op informatievlak van de aanwezige gegevens.

Voor de bewaartermijn van deze gegevens kan verwezen worden naar artikel III.87 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Wat betreft de bewaartermijn wordt in de memorie verduidelijkt dat conform het Bestuursdecreet iedere instantie ertoe gehouden is om voor alle informatie die ze in het kader van haar taken ontvangt of creëert een selectieregel op te maken (art. III.87 van het Bestuursdecreet). Iedere instantie zal aldus voor deze gegevens ook een selectieregel opmaken en die overeenkomstig artikel III.88 aan de bevoegde selectiecommissie ter goedkeuring voorleggen.

Tot slot voorziet hoofdstuk 13 in een aantal overgangsmaatregelen en het opheffen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit voor wat betreft de erkenning van producentenorganisaties, de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van de financiële steun, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011, 19 december 2014, 9 oktober 2015 en 1 december 2017.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Definities en algemene bepalingen

Artikel 1

Artikel 1 lijst de verordeningen op waar gedeeltelijk uitvoering aan wordt gegeven.

Artikel 2

Artikel 2 lijst een aantal definities op.

Artikel 3

Artikel 3 bevat de mogelijkheid voor de leidend ambtenaar van het Departement Landbouw en Visserij (hierna het departement) om de aangelegenheden die conform het besluit en de uitvoeringsbepalingen ervan onder haar bevoegdheid vallen te sub delegeren tot op het meest functionele niveau.

Het artikel geeft tevens een opsomming van de aangelegenheden die gedelegeerd kunnen worden.

De controles in uitvoering van dit besluit worden in principe uitgevoerd door de personeelsleden van het Departement Landbouw en Visserij. Het ontwerp biedt het departement echter de mogelijkheid voor controles een beroep te doen op derden. Die derden kunnen bijvoorbeeld andere overheden zijn, maar ook ondernemingen die daartoe via overheidsopdracht zijn aangeduid.

Hoofdstuk 2. Producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties

Afdeling 1. Erkenningsvoorwaarden

Onderafdeling 1. Algemeen

Artikel 4

Artikel 4 geeft aan de minister de mogelijkheid om producentenorganisaties of unies van producentenorganisaties die daarom verzoeken en die voldoen aan de voorwaarden zoals voorgeschreven door de Europese verordening, te erkennen.

Artikel 5

Artikel 5 schrijft voor dat de producentenorganisaties of unies van producentenorganisaties bij de aanvraag tot erkenning moeten aantonen dat hun hoofdzetel is gevestigd in het Vlaams Gewest en ze het grootste deel van de leden of waarde van de afgezette productie in het Vlaamse Gewest hebben.

Artikel 6

Artikel 6 stelt dat de waarde van de afgezette productie wordt berekend conform bijlage 1 van het besluit.

Artikel 7

Artikel 7 schrijft voor dat de producentenorganisaties dienen te beschikken over het personeel, de infrastructuur en de uitrusting die nodig zijn voor de naleving van de Europese regelgeving te garanderen en te voorzien in de vervulling van hun belangrijkste functies.

Artikel 8

Artikel 8 bepaalt dat de hoofdactiviteit van de producentenorganisatie de concentratie van het aanbod en de afzet van producten van haar leden dient te omvatten.

Artikel 9

Artikel 9 voorziet in een systeem waarbij de producentenorganisatie de uitvoering van haar taken kan uitbesteden.

Als de taken worden uitgevoerd door een andere juridische entiteit zijn ze afgedekt door een uitbestedingscontract.

Worden de taken uitgevoerd door een unie van producentenorganisaties of een coöperatie waarvan de leden zelf coöperaties zijn waarbij de producentenorganisatie is aangesloten, of door een dochteronderneming, wordt dat beschouwd alsof ze door de producentenorganisatie worden verricht.

Interventies die worden uitbesteed of uitgevoerd buiten de Unie zijn zullen niet subsidiabel zijn met uitzondering van het interventietype afzetbevordering, communicatie en marketing.

Onderafdeling 2. Statuten

Artikel 10

Artikel 10 schrijft voor dat een producentenorganisatie enkel erkend kan worden en blijven als ze de vorm van een coöperatieve vennootschap (CV) heeft waarbij haar statuten voldoen aan de Europese regels en erkend is door de Nationale Raad voor de Coöperatie.

Een unie van producentenorganisaties kan ook enkel erkend worden als ze de vorm van een CV heeft. Bovendien moet de unie die geen juridische structuur heeft die haar verplicht tot democratische verantwoording, minimum twee leden hebben en bedraagt het maximumpercentage stemrechten en aandelen of kapitaal minder dan 50% van de totale stemrechten en minder dan 50% van de aandelen of het kapitaal zoals bepaald in artikel 17, tweede lid, van de gedelegeerde verordening.

In naar behoren gemotiveerde gevallen kan het Departement Landbouw en Visserij een hoger maximumpercentage vaststellen waarover de producentenorganisatie in de unie van producentenorganisaties kan beschikken, op voorwaarde dat ervoor gezorgd wordt dat machtsmisbruik door de producentenorganisatie wordt vermeden.

Het stemrecht van de leden moet in de statuten van de producentenorganisaties worden bepaald. Een lid kan echter niet meer dan 10% van het totale stemrecht hebben. De minister kan dat percentage op basis van gemotiveerde gevallen verhogen als er sprake zou zijn van subcoöperaties.

Natuurlijke personen of rechtspersonen mogen gecumuleerd maximaal 25% van de aandelen of kapitaal van de producentenorganisatie, inclusief eventuele subcoöperaties, in eigendom hebben.

Natuurlijke personen of rechtspersonen die bij hun toetreding geen groente- of fruitteiler zijn, mogen samen niet meer dan 25% van de aandelen of het kapitaal van de producentenorganisatie in eigendom hebben en over niet meer dan 25% van de stemrechten beschikken.

In naar behoren gemotiveerde gevallen kan de minister een hoger maximumpercentage aandelen vaststellen, op voorwaarde dat machtsmisbruik in ieder geval wordt vermeden.

Bij rechtspersonen die aandeelhouder van een producentenorganisatie zijn, wordt het percentage stemrechten en aandelen of kapitaal vastgesteld op het niveau van de individuele aandeelhouders van die rechtspersonen.

Artikel 11

Artikel 11 bepaalt dat wijzigingen van de statuten of het huishoudelijk reglement onmiddellijk aan het departement moeten worden meegedeeld.

Onderafdeling 3. Leden

Artikel 12

Artikel 12 bepaalt dat de minister per sector bijkomende erkenningsvoorwaarden zal vaststellen voor het minimumaantal actieve leden en de minimumwaarden van de afgezette productie.

Verder geeft het artikel een berekeningswijze voor het aantal actieve leden in geval van samengestelde of duidelijk omschreven onderdelen van rechtspersonen.

Tot slot wordt aan natuurlijke personen of rechtspersonen die geen groente- of fruitteiler zijn een aantal voorwaarden opgelegd om lid te zijn of blijven van een producentenorganisatie.

Artikel 13

Artikel 13 bepaalt de samenstelling van unies van producentenorganisaties, met name erkende producentenorganisaties of unies.

De minister kan bepalen dat dat een natuurlijk persoon of rechtspersoon die geen erkende producentenorganisatie of unie is lid mag zijn.

Artikel 14

Artikel 14 bepaalt dat uiterlijk op 15 februari elke wijziging van de ledenlijst van de producentenorganisatie moet worden gemeld aan het departement.

Wijzigingen binnen unies moeten onmiddellijk gemeld worden.

Artikel 15

Artikel 15 legt aan de producentenorganisatie de verplichting op een register bij te houden van toestemmingen voor gastveilers.

In het tweede lid wordt de mogelijkheid gegeven om aangesloten producenten de toelating te geven maximaal 25% van hun producten op hun bedrijf en buiten hun bedrijf rechtstreeks aan consumenten te verkopen voor persoonlijk gebruik. De minister kan een lager percentage vaststellen voor rechtstreekse verkoop.

In het derde lid wordt aan de minister de mogelijkheid gegeven dat percentage te verhogen tot 40% conform de Europese regels.

Artikel 16

Artikel 16 legt de producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties de verplichting op in hun statuten en huishoudelijk reglement regels op te nemen i.v.m. de duur en voorwaarden voor lidmaatschap, de ontslagregels en de financiële verplichtingen.

In het artikel worden tevens een aantal minimumregels opgenomen aangaande de minimumduur van het lidmaatschap, mededeling van het ontslag, moment van uittreding en de uittredingsvergoeding.

Afdeling 2. Erkenningsaanvraag

Artikel 17

Artikel 17 bepaalt dat de indiening van de aanvraag tot erkenning elektronisch bij het departement dient te gebeuren.

Artikel 18

Artikel 18 van het besluit omvat de elementen die de aanvraag tot erkenning dient te bevatten.

Artikel 19

Artikel 19 legt aan de minister een termijn van vier maanden op waarbinnen door de minister een beslissing over de erkenning dient te worden genomen.

Hoofdstuk 3. Brancheorganisaties

Artikel 20

Artikel 20 geeft aan de minister de mogelijkheid om brancheorganisaties waarvan de hoofdzetel gevestigd is in het Vlaamse Gewest en die actief zijn in het Vlaamse Gewest te erkennen.

Artikel 21

Artikel 21 bepaalt dat de bracheorganisatie die een erkenningsaanvraag indient een verantwoordingsdossier dient voor te leggen aan het departement welke de daar opgesomde elementen dient te omvatten.

Artikel 22

Artikel 22 bepaalt dat de aanvraag tot erkenning ook hier elektronisch dient te worden ingediend bij het departement.

Artikel 23

Artikel 23 geeft ook voor de erkenning van brancheorganisaties aan de minister een termijn van vier maanden om een beslissing te nemen.

Hoofdstuk 4. Uitbreiding van voorschriften en verplichte betalingen van niet-leden

Afdeling 1. Uitbreiding van voorschriften

Artikel 24

Artikel 24 bepaalt dat een producentenorganisatie, unie van producentenorganisaties of brancheorganisatie de Vlaamse Regering kunnen verzoeken om voorschriften bindend te verklaren voor andere marktdeelnemers of groeperingen van marktdeelnemers die niet zijn aangesloten bij de organisatie of unie.

Hiertoe moet voldaan zijn aan de voorwaarden zoals vastgesteld in de Europese regelgeving.

Tot slot wordt bepaald dat de Vlaamse Regering kan beslissen het besluit tot uitbreiding van de voorschriften op eigen initiatief of op verzoek van belanghebbenden sneller op te heffen dan in het besluit zelf is bepaald, als de organisatie of unie niet langer representatief is en haar erkenning heeft verloren.

Artikel 25

Conform artikel 25 moet de verzoekende organisatie bij haar aanvraag die zij indient bij de minister een aantal minimale elementen voegen.

De minister legt de aanvraag voor aan de leden van de Vlaamse Regering.

Artikel 26

Artikel 26 bepaalt dat de Vlaamse Regering binnen de vier maanden een beslissing neemt over de aanvraag tot uitbreiding van de voorschriften waarbij een aantal elementen dienen te worden gespecificeerd waaronder de sector of deelsector, het toepassingsgebied, de periode en de lijst van overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen die bindend verklaard dienen te worden.

Afdeling 2. Financiële bijdragen van niet-leden

Artikel 27

Artikel 27 bepaalt dat als de voorschriften worden uitgebreid conform de vorige artikelen en de activiteiten waar deze betrekking op hebben van algemeen economisch belang zijn, de Vlaamse Regering op verzoek van de organisatie tevens kan beslissen dat ook niet bij de organisatie of unie aangesloten personen of groepen een financiële bijdrage moeten betalen.

Artikel 28

De organisatie die vraagt om de financiële bijdrage zoals bepaald in artikel 27 moet aan de minister bij haar aanvraag de in artikel 28, eerste lid bepaalde elementen voegen.

De minister legt daarna het dossier voor aan de leden van de Vlaamse Regering.

Artikel 29

De Vlaamse Regering neemt binnen de zes maanden na ontvangst van de aanvraag, vermeld in artikel 28, een beslissing en specificeert hierbij de sector of deelsector, het toepassingsgebied, de periode en de hoogte en wijze van inning van de financiële bijdrage.

Dit besluit kan gelijktijdig met een besluit tot het algemeen bindend verklaren van voorschriften worden genomen en verklaart waarop de financiële bijdrage van de niet-leden betrekking heeft.

In het derde lid wordt bepaald dat een besluit kan worden opgeheven als de organisatie in kwestie niet meer representatief is of als de verantwoording van de verruiming niet langer van toepassing is.

Artikel 30

Artikel 30 bepaalt dat de organisatie die bijdragen van niet-leden ontvangt, op verzoek van het departement, de boekhouding ter controle moet voorleggen.

Bovendien kan het departement bijkomende stukken opvragen om de controle op de voorwaarden mogelijk te maken.

Aan de minister wordt de mogelijkheid gelaten om de procedurele aspecten van de controle te bepalen.

Hoofdstuk 5. Waarde van de afgezette productie, actiefonds, operationeel programma en steun

Afdeling 1. Waarde van de afgezette productie

Onderafdeling 1. Grondslag van berekening

Artikel 31

In artikel 31 wordt verduidelijkt dat de waarde van de afgezette productie wordt berekend zoals dat omschreven is in de verordeningen en bijlage 1 van het besluit.

Onderafdeling 2. Referentieperiode en maximum voor financiële steun van de Unie

Artikel 32

In artikel 32 wordt de referentieperiode voor de berekening van de waarde van de afgezette productie vastgelegd op de periode van 1 januari tot en met 31 december van het jaar n-2 ten opzichte van het uitvoeringsjaar n.

Afwijkingen hierop kunnen door het departement worden toegelaten.

Een gemiddelde van meerdere jaren kan niet als referentie genomen worden.

Artikel 33

Artikel 33 regelt de berekening van de maximale financiële steun.

Onderafdeling 3. Indiening van de waarde van de afgezette productie en bewijsstukken

Artikel 34

Artikel 34 bepaalt dat de indiening van de waarde van de afgezette productie dient te gebeuren uiterlijk op 15 september van het uitvoeringsjaar, samen met de nodige bewijsstukken. Dit kan enkel op elektronische wijze bij het departement.

De termijn kan door het departement worden verlengd.

Artikel 35

Artikel 35 bepaalt dat alle inkomsten en uitgaven identificeerbaar moeten zijn in een op kosten gebaseerde gecentraliseerde boekhouding en factureringssysteem.

De organisaties dienen tevens een bedrijfsrevisor aan te stellen die de GMO-boekhouding identificeert, controleert en certificeert. Deze revisor bezorgt uiterlijk op 15 augustus van het jaar volgend op het uitvoeringsjaar zijn verslag aan het departement.

Afdeling 2. Het actiefonds

Onderafdeling 1. Algemeen

Artikel 36

Artikel 36 bepaalt dat elke producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties met een waarde van de afgezette productie die een operationeel programma wil indienen een actiefonds dient op de richten.

Deze kunnen enkel gebruikt worden voor financiering van de operationele programma's die door het departement zijn goedgekeurd.

Erkende unies van producentenorganisaties zonder een waarde van de afgezette productie kunnen geen actiefonds oprichten.

Onderafdeling 2. Financiering van actiefondsen

Artikel 37

Artikel 37 regelt de financiële bijdragen in het actiefonds.

Onderafdeling 3. Melding van het geraamde bedrag

Artikel 38

Artikel 38 verplicht de organisaties uiterlijk op 15 oktober aan het departement, het geraamde bedrag van de financiële bijstand van de unie en de bijdrage van hun leden en de organisatie zelf in de actiefondsen voor het volgende jaar te melden.

Deze termijn kan door het departement worden verlengd tot uiterlijk 15 november.

Het artikel legt tevens op dat het gebruik van eigen middelen moet worden gemeld, dat als er gedifferentieerde telersbijdragen worden geheven, dat verantwoord wordt op basis van objectieve criteria en het collectieve karakter van het operationele programma niet mag aangetast worden.

Tot slot moet het geraamde bedrag van de actiefondsen worden berekend op basis van de operationele programma's en de waarde van de afgezette productie. De berekening wordt opgesplitst in uitgaven per doelstelling.

Afdeling 3. Het operationele programma

Onderafdeling 1. Algemeen

Artikel 39

Artikel 39 bepaalt dat de doelstellingen en interventies zoals bepaald in de Europese regelgeving moeten worden uitgevoerd d.m.v. goedgekeurde operationele programma's.

Artikel 40

Artikel 40 bepaalt dat de operationele programma's een looptijd van zeven jaar hebben.

Artikel 41

Artikel 41 bepaalt dat de operationele programma's worden uitgevoerd in uitvoeringsjaren, lopende van 1 januari tot en met 31 december.

Onderafdeling 2. Indiening van operationele programma's

Artikel 42

Artikel 42 bepaalt dat enkel organisaties die erkend zijn in België en die een waarde van de afgezette productie hebben, via elektronisch weg een operationeel programma kunnen indienen bij het departement.

Artikel 43

Artikel 43 bepaalt dat de indiening van het operationeel programma uiterlijk op 15 oktober van het jaar voor het jaar van de uitvoering bij het departement moet worden ingediend voor goedkeuring.

De termijn kan door het departement verlengd worden tot 15 november.

Artikel 44

Artikel 44 bepaalt dat erkende unies van producentenorganisaties zonder een waarde van de afgezette productie een volledig of gedeeltelijk operationeel programma kunnen indienen dat bestaat uit interventies of acties die door de aangesloten producentenorganisaties zijn vastgesteld in het kader van hun operationele programma's, maar niet door hen worden uitgevoerd. Dit worden deelprogramma's genoemd. Interventies en acties worden gefinancierd door de actiefondsen van de aangesloten organisaties.

Artikel 45

Artikel 45 bepaalt aan welke voorwaarden de operationele programma's moeten voldoen.

Artikel 46

Artikel 46 bepaalt dat bij indiening of wijziging van het operationele programma door een producentenorganisatie het totale bedrag van de gebudgetteerde uitgaven voor het betrokken uitvoeringsjaar maximaal 110% mag bedragen van 9,2% van de waarde van de afgezette productie.

Gebeurt de indiening of wijziging door een unie van producentenorganisaties dan mag het totale bedrag van de gebudgetteerde uitgaven voor het betrokken uitvoeringsjaar maximaal 110% bedragen van 10% van de waarde van de afgezette productie.

Gebeurt de indiening of wijziging door een transnationale producentenorganisatie of een transnationale unie van producentenorganisaties dan mag het totale bedrag van de gebudgetteerde uitgaven voor het betrokken uitvoeringsjaar maximaal 110% bedragen van 11% van de waarde van de afgezette productie.

Onderafdeling 3. Inhoud van de operationele programma's

Artikel 47

Artikel 47 bepaalt dat de inhoud van het operationele programma opgebouwd wordt rond de doelstelling van de strategische planverordening en dat enkel interventies opgenomen in bijlage 3 kunnen worden opgenomen.

Artikel 48

Artikel 48 bepaalt dat het operationeel programma coherent en evenwichtig moet zijn. Dit wordt door het departement gecontroleerd.

Artikel 49

Artikel 49 bepaalt dat per doelstelling en per werkingsjaar de uitgaven niet meer dan 50% van het totaal goedgekeurde actiefonds bedragen en dat het departement dat percentage kan wijzigen.

Artikel 50

Artikel 50 bepaalt welke informatie de operationele programma's moeten bevatten.

Artikel 51

Artikel 51 bevat een aantal elementen die moeten worden aangegeven in de operationele programma's.

Artikel 52

Artikel 52 bevat een aantal verbintenissen die bij de operationele programma's moeten worden gevoegd.

Onderafdeling 4. Goedkeuring van operationele programma's

Artikel 53

Artikel 53 bevat de beslissing die het departement kan nemen aangaande de operationele programma's, gaande van goedkeuren, instemmen met wijzigingen of volledig of gedeeltelijk afwijzen.

Het artikel legt tevens de beslissings- en mededelingstermijn vast op uiterlijk 20 januari na het jaar waarin de operationele programma's zijn ingediend. Deze termijn kan verlengd worden tot 28 januari.

Artikel 54

Artikel 54 verplicht de organisaties de goedgekeurde programma's uit te voeren.

Onderafdeling 5. Wijzigingen van operationele programma's

Artikel 55

Artikel 55 biedt de organisaties de mogelijkheid een verzoek tot wijziging van operationele programma's in te dienen bij het departement. Deze verzoeken moeten uiterlijk op 15 oktober van het jaar voor uitvoering worden ingediend. De termijn kan verlengd worden tot 15 november.

De verzoeken worden uiterlijk op 20 januari na het jaar waarin ze zijn ingediend door het departement beoordeeld. Deze termijn kan verlengd worden tot 28 januari.

In de goedkeuring van de wijziging kan bepaald worden dat de wijziging met ingang van 1 januari van toepassing is.

Artikel 56

Artikel 56, §1 biedt de organisaties de mogelijkheid om in de loop van het uitvoeringsjaar van hun operationeel programma tijdens drie periodes wijzigingen in te dienen bij het departement.

De daaropvolgende paragrafen leggen de indieningsperiode, de beslissingstermijn en de subsidiabele periode vast.

Artikel 57

Artikel 57 biedt het departement de mogelijkheid bijkomende bewijsstukken en toelichtingen te vragen om na te gaan of aan de toelatingsvoorwaarden voor het verkrijgen van steun is voldaan. Het departement kan een programma of een deel ervan weigeren of kan vragen in het ontwerp wijzigingen aan te brengen.

Artikel 58

Artikel 58 bepaalt dat geen goedkeuring van een wijziging vereist is als de werkelijk uitgaven per doelstelling maximaal 5% van het budget van die doelstelling overschrijden en er geen inhoudelijke wijzigingen zijn.

Artikel 59

Artikel 59 bepaalt dat de wijzigingen het algemeen doel van het operationeel programma niet mogen wijzigen. Verder mogen het totale goedgekeurde budget van het ingediende operationele programma en het overeenkomstig oorspronkelijk goedgekeurde steunbedrag, vermeld in artikel 53, vierde lid, met niet meer dan 25% worden overschreden.

Artikel 60

In artikel 60 wordt aan het departement de mogelijkheid gegeven om een latere uiterste indieningsdata vast te stellen en de mogelijkheid om de beoordeling van de wijzigingen uiterlijk op 28 januari van het jaar na de datum van indiening te doen.

Onderafdeling 6. Bijzondere verplichtingen

Artikel 61

In artikel 61 worden bijzondere verplichtingen opgelegd aan de organisaties voor het behoud van de goedkeuring van hun operationeel programma, met name een aanstelling van een bedrijfsrevisor en rapportering.

Afdeling 4. De steun

Onderafdeling 1. Steunaanvraag

Artikel 62

Artikel 62, paragraaf 1 bepaalt welke uitgaven voor steun en financiering uit het actiefonds in aanmerking kunnen komen, met name deze die noodzakelijk zijn voor uitvoering van het goedgekeurde operationele programma en door de organisatie op of na de effectieve aanvangsdatum en voor de afloop van het uitvoeringsjaar zijn gemaakt.

De uitgaven dienen bovendien in overeenstemming te zijn met de Europese regelgeving en het besluit en de bijlagen ervan.

Paragraaf 2 bepaalt dat voor elk operationeel programma waar steun voor wordt gevraagd de organisatie uiterlijk op 15 februari na het uitvoeringsjaar een aanvraag tot toekenning van steun of het saldo van steun kan indienen bij het departement. De termijn kan in gemotiveerde gevallen worden verlengd. Bij indiening van de aanvraag na 15 februari wordt de steun voor elke dag overschrijding verlaagd met 1%.

Paragraaf 3 bepaalt de bedragen van de ingediende uitgaven.

Paragraaf 4, 5 en 6 bepalen in welke lidstaat de organisaties hun steunaanvragen moeten indienen.

Artikel 63

Artikel 63 bepaalt welke bewijsstukken de steunaanvraag moet bevatten.

Onderafdeling 3. Niet daadwerkelijk gedane uitgaven voor interventies en acties en uiterste betaaldatum

Artikel 64

Artikel 64 bepaalt dat alle uitgaven van het uitvoeringsjaar in principe gefactureerd moeten zijn in het uitvoeringsjaar en betaald moeten zijn voor de uiterste dag waarop de steunaanvraag moet worden ingediend.

Het artikel bevat verder de regels aangaande de facturen die nog niet zijn betaald of zijn ontvangen die aanvaard kunnen.

Onderafdeling 4. Betaling van de steun

Artikel 65

Artikel 65 bepaalt dat het departement de steun uiterlijk op 15 oktober na het uitvoeringsjaar betaalt.

Onderafdeling 5. Voorschotten en zekerheidsstelling

Artikel 66

Artikel 66 voorziet de mogelijkheid om de uitbetaling van een voorschot van een gedeelte van de steun te vragen.

Het artikel bepaalt de hoogte van het voorschot, de termijn van aanvraag, het te leveren bewijs, eventuele terugbetaling van te veel verkregen voorschotten, de regels aangaande de aanvrager. Het departement kan een minimumbedrag voor de voorschotten vaststellen.

Artikel 67

Artikel 67 bepaalt dat de voorschotten betaald worden nadat een zekerheid van een erkende kredietinstelling is gesteld. De zekerheid bedraagt 110% van het bedrag van het voorschot.

Onderafdeling 6. Vrijgave en verbeuren van de zekerheid

Artikel 68

Artikel 68 bepaalt dat de organisaties een aanvraag tot vrijgave van de zekerheid in de loop van het uitvoeringsjaar kunnen indienen en bepaalt tevens de stukken die de organisatie daarbij dient te leveren.

Het artikel bepaalt tevens de regels aangaande de facturen die de uitgaven bewijzen.

Zodra de controle is uitgevoerd op de ingediende stukken wordt de zekerheid voor maximaal 80% van de waarde van het voorschot vrijgegeven.

Het artikel bepaalt verder dat een gedeeltelijke vrijgave van de zekerheid enkel kan gevraagd worden voor het eerste, tweede en derde kwartaal en dat de aanvraag samen met de steunaanvraag kan gebeuren.

Tot slot bepaalt het artikel dat het resterende bedrag van de zekerheid zal worden vrijgegeven samen met de uitbetaling van de steun.

Artikel 69

Krachtens artikel 69 kan de zekerheid verbeurd worden verklaard bij niet-naleving van het operationeel programma of ernstig verzuim van de verplichtingen, vermeld in artikel 52, §1 en 2. Als aan andere eisen niet is voldaan, kan de zekerheid naar evenredigheid van de ernst verbeurdverklaard worden.

Hoofdstuk 6. Crisispreventie en crisisbeheer

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 70

Artikel 70 geeft de organisaties de mogelijkheid om maatregelen voor crisispreventie en -beheer op te nemen in het operationeel programma.

Artikel 71

Artikel 71 beperkt voor elk operationeel programma de uitgaven voor interventies in het kader van de interventietypes, vermeld in artikel 47, tweede lid, f), g) en h), van de strategische planverordening, tot niet meer dan een derde van de totale uitgaven.

Afdeling 2. Onderlinge fondsen producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties

Artikel 72

Artikel 72 legt de organisaties die overgaan tot het opzetten van onderlinge fondsen een aantal verplichtingen op. Zo moet het opzetten van onderlinge fondsen in het operationeel programma zijn opgenomen en moet het door het departement zijn goedgekeurd. Verder moet een afzonderlijke en transparante boekhouding worden gevoerd die ter inzage moet zijn van het departement.

Artikel 73

Artikel 73 geeft de mogelijkheid tot het ontvangen van steun voor de administratieve kosten voor het oprichten, vullen en aanvullen van de onderlinge fondsen.

Artikel 74

Artikel 74 beperkt het bedrag van de subsidiabele uitgaven voor de administratieve kosten voor de oprichting van het onderlinge fonds.

Afdeling 3. Investerings om de op markt gebrachte hoeveelheden efficiënter te beheren

Artikel 75

Artikel 75 legt de organisaties die overgaan tot investeringen in materiële en immateriële activa de verplichting op om:

- het vooraf op te nemen in het operationeel programma, of ze vragen een wijziging ervan aan, die ze laten goedkeuring door het departement
- aan te tonen dat de investering bijdragen tot een efficiënter beheer van de in de handel gebrachte hoeveelheden om te helpen voorkomen dat te grote hoeveelheden de markt verstoren.

Afdeling 4. Herbeplanting van boomgaarden na rooijing

Artikel 76

Artikel 76 legt de organisaties die overgaan tot herbeplanting van boomgaarden een aantal verplichtingen op. Deze verplichtingen omvatten bijvoorbeeld de opname ervan in het operationeel programma en het rekening houden met eventuele instructies van het FAVV.

Artikel 77

Artikel 77 legt een aantal verplichtingen op aan organisaties die overgaan tot herbeplanting van boomgaarden na rooijing ter aanpassing van klimaatverandering.

Afdeling 5. Het uit de markt nemen van producten

Onderafdeling 1. Verplichtingen voor de producentenorganisaties

Artikel 78

Artikel 78 geeft de organisaties die producten uit de markt nemen een aantal verplichtingen op, gaande van het opnemen in het operationeel programma tot het regelen van de betalingen uit het actiefonds van de uit de markt genomen producten.

Artikel 79

Artikel 79 bepaalt dat producten die worden weggewerkt naar andere bestemmingen niet meer geschikt mogen zijn voor menselijke consumptie.

Artikel 80

Artikel 80 bepaalt dat de vergoedingen voor de uit de markt genomen producten van de leden opgenomen zijn in de Europese regelgeving. Is geen vergoeding vastgelegd op Europees niveau dan zal de vergoeding worden bepaald door het departement conform de Europese bepalingen. Deze door het departement bepaalde vergoedingen kunnen jaarlijks door de minister worden herzien.

Artikel 81

Artikel 81 bepaalt dat de kosten van sorteren en verpakking van uit de markt genomen producten met bestemming gratis verstrekken in aanmerking komen voor vergoeding conform de Europese bepalingen. De minister kan lagere vergoedingen vaststellen en de vergoeding is enkel van toepassing op verpakkingen van minder 25kg nettogewicht.

Artikel 82

Artikel 82 bepaalt dat de vervoerskosten van uit de markt genomen producten met bestemming gratis verstrekken in aanmerking komen voor vergoeding conform bijlage 3.

Onderafdeling 2. Verplichtingen voor de ontvangers**Artikel 83**

Artikel 83 bepaalt dat de uit de markt genomen producten kunnen afgehaald worden met het oog op gratis verstrekking of om naar andere bestemmingen afgevoerd te worden door:

- liefdadigheidsinstellingen, Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn;
- ziekenhuizen, bejaardentehuizen, strafinstellingen, kinderdagverblijven, psychiatrische instellingen, onderwijsinstellingen en kindervakantiekampen;
- levering voor dierenvoeding, verwerking tot compost of naar toegestane biologische afbraakprocessen (biogas).

Artikel 84

Artikel 84 verplicht de ontvanger om een toegangspas te bekomen bij het departement om producten te ontvangen die uit de markt werden genomen.

Artikel 85

Het artikel 85 somt voor de ontvangers verplichtingen op aangaande de afhaling en verwerking van de producten die ze afhaken.

Artikel 86

Artikel 86 bepaalt dat de ontvangers in het bezit moeten zijn van een geldige toegangspas.

Artikel 87

Artikel 87 verplicht de ontvangers om de Europees vastgelegde verplichtingen na te leven.

Artikel 88

Artikel 88 bepaalt dat de ontvangers per kalenderjaar slechts een maximale hoeveelheid groeten en fruit mogen afhalen zoals bepaald in bijlage 3.

Artikel 89

Artikel 89 bepaalt dat de afhalers bij afhaling een bewijs van ontvangst krijgen en dit drie jaar moeten bijhouden.

Artikel 90

Artikel 90 bepaalt dat de ontvangers een vergoeding kunnen ontvangen van de vervoerskosten die verbonden zijn aan het afhalen van de producten en daarvoor een schuldvordering indienen bij de betrokken organisatie.

De kosten worden vastgesteld volgens de formule vermeld in bijlage 1.

Afdeling 6. Groen oogsten en niet oogsten

Artikel 91

Artikel 91 bepaalt dat organisaties die de maatregel groen oogsten of niet oogsten willen toepassen, hiervoor vooraf toestemming moeten vragen aan de minister.

Artikel 92

Artikel 92 legt de organisaties die over willen gaan tot groen oogsten of niet oogsten een aantal verplichtingen op, gaande van het opnemen van de maatregel in hun operationeel programma tot op elk moment controle door het departement toestaan.

Artikel 93

Artikel 93 legt aan de organisaties de verplichting op een register bij te houden bestaande uit de opgesomde gegevens.

Artikel 94

Artikel 94 stelt dat alle gemeenschappelijke marktordening producten in aanmerking komen voor groen oogsten of niet oogsten, afhankelijk van de marktsituatie.

Artikel 95

Artikel 95 bepaalt dat de groen geoogste of niet geoogste producten van leden vergoed kunnen worden uit het actiefonds en dat de minister de vergoeding hiervoor bepaalt uiterlijk op het moment dat de maatregel wordt toegestaan.

Afdeling 7. Oogst- en productieverzekering ten voordele van producenten

Artikel 96

Artikel 96 bepaalt dat organisaties die overgaan tot interventies een aantal verplichtingen hebben, gaande van het opnemen van de interventie in het operationeel programma tot het bijhouden van een register en het aangaan van een verzekering.

Artikel 97

Artikel 97 bepaalt dat polissen zowel collectief als individueel tussen de producent en de verzekeringsmaatschappij kunnen worden afgesloten en onderwerpt de polissen tevens aan een aantal voorwaarden.

Artikel 98

Artikel 98 bepaalt dat bij individueel afgesloten polissen voor risico's die niet subsidieerbaar zijn, het aandeel van de aanvaardbare verzekering duidelijk bewezen moet worden. Als oogstverzekeringen kaderen in een globale polis die alle risico's afdekt die niet subsidieerbaar zijn, moet het aandeel van de aanvaardbare verzekering in de polis en de premie kunnen worden bewezen met een attest van de verzekeringsmaatschappij.

Artikel 99

Artikel 99 beschrijft wat de oogstverzekering moet vrijwaren.

Artikel 100

Artikel 100 bepaalt dat de oogstverzekering door de organisaties uiterlijk op 30 april van het jaar na het uitvoeringsjaar betaald dient te worden.

Afdeling 8. Begeleiding van andere producentenorganisaties, unie van producentenorganisaties of individuele producenten

Artikel 101

Artikel 101 verplicht organisaties die overgaan tot coaching interventies om:

- binnen de week de interventie te melden aan het departement
- aan te tonen dat de interventie een duidelijke band heeft met de vermeende crisis en dat het gaat om acties die een aanvulling vormen op het normale opleidingspakket.

Artikel 102

Artikel 102 bepaalt dat elke actie of opleiding verantwoord dient te worden met een verslag of rapport van wie deze heeft verzorgd.

Afdeling 9. Uitvoering en beheer van (fyto)sanitaire voorschriften van derde landen

Artikel 103

Artikel 103 bepaalt dat organisaties die overgaan tot de uitvoering en het beheer van (fyto)sanitaire voorschriften van derde landen dit moeten opnemen in hun operationeel programma en de kosten in verband met onderhandelingen over en de uitvoering en het beheer van fyto-sanitaire protocollen van derde landen op het grondgebied van de Europese Unie alleen kunnen inbrengen als ze door de producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties worden gedragen in het kader van crisispreventie- en crisisbeheersmaatregelen.

Kosten van de uitgaven van derde landen zijn niet subsidiabel, tenzij ze door de producentenorganisatie of unie van producentenorganisaties zelf in rekening worden gebracht.

Afdeling 10. Communicatieacties naar consumenten

Artikel 104

Artikel 104 verplicht organisaties die overgaan tot communicatieacties naar consumenten om:

- de acties binnen de week aan het departement te melden;
- verplichtingen aangaande rapportering en bewijsvoering na te leven.

Artikel 105

Artikel 105 bepaalt welke kosten voor communicatieacties subsidiabel zijn.

Artikel 106

Artikel 106 geeft de mogelijkheid om communicatieacties uit te besteden buiten de Europese Unie.

Hoofdstuk 7. Controles

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 107

Artikel 107 bepaalt dat het departement verantwoordelijk is voor de coördinatie van de controles, maar dat de minister bijkomende regels kan bepalen. Deze controles bestaan uit administratieve controles, opvolging door monitoring en controles ter plaatse. Het artikel bepaalt ook dat rekening kan worden gehouden met vaststellingen die gedaan zijn door andere bevoegde autoriteiten in de uitoefening van hun wettelijk toegewezen opdrachten.

Artikel 108

Artikel 108 biedt de mogelijkheid dat controles ter plaatse worden aangekondigd op voorwaarde dat het doel en de doeltreffendheid daardoor niet in het gedrang komen.

Artikel 109

Artikel 109 verplicht de organisatie om tijdens de controle bijstand te voorzien van voldoende gekwalificeerd en ervaren personeel. Dit om de controle zo vlot mogelijk te laten verlopen.

Artikel 110

Artikel 110 verplicht de organisatie om minimaal 10 jaar lang alle documenten en bewijsstukken ter beschikking te houden voor controle.

Artikel 111

Artikel 111 verplicht de organisatie een op kosten gebaseerde boekhouding bij te houden die voldoet aan de nationale normen en die het departement in staat stelt haar controle uit te voeren. De boekhouding dient gecertificeerd te zijn door een erkende bedrijfsrevisor die zijn verslag dient in te dienen bij het departement voor 15 augustus van het jaar na uitvoering van het operationeel programma.

Afdeling 2. Controles met betrekking tot de erkenning

Artikel 112

Artikel 112 bepaalt dat voor de erkenning de organisaties door het departement onderworpen worden aan een administratieve controle en een controle ter plaatse om na te gaan of aan de erkenningscriteria is voldaan.

Afdeling 3. Goedkeuring van operationele programma's en wijzigingen daarvan

Artikel 113

Artikel 113 bepaalt dat het departement ten minste om de vijf jaar administratieve controles en controles ter plaatse uitvoert bij de erkende organisaties die geen operationeel programma uitvoeren, om na te gaan of aan de erkenningscriteria wordt voldaan.

Artikel 114

Artikel 114 bepaalt dat voor de goedkeuring van een operationeel programma het departement het ter goedkeuring ingediende operationeel programma of het wijzigingsverzoek verifieert.

Artikel 115

Artikel 115 bepaalt dat de controles zoals bepaald in artikel 114 onder andere betrekking moeten hebben op de elementen die expliciet worden vermeld. Deze elementen gaan van controle op de juistheid van de informatie tot controle of de acties waarvoor steun wordt gevraagd verenigbaar zijn met het toepasselijk recht.

Afdeling 4. Controles met betrekking tot de steunaanvraag

Onderafdeling 1. Administratieve controles

Artikel 116

Artikel 116 bepaalt dat het departement jaarlijks voor de verlening van de steun administratieve controles uitvoert voor alle steunaanvragen.

Deze controles omvatten de controle van de opgesomde elementen.

Het artikel bepaalt tevens dat de waarde van de afgezette productie wordt geverifieerd op basis van het overeenkomstig het nationale recht geauditeerde en gecertificeerde financiële boekhoudsysteem.

Artikel 117

Artikel 117 bepaalt dat met betrekking tot de uitgaven die werkelijk zijn gedaan in het kader van het operationele programma, de relevante documenten moeten worden voorgelegd. Dit gaat onder andere over facturen en betalingsbewijzen.

Het artikel bevat de voorwaarden waaraan de facturen moeten voldoen.

Onderafdeling 2. Controles ter plaatse

Artikel 118

Artikel 118 bepaalt dat ten minste om de drie jaar controles ter plaatse worden verricht bij de organisaties en hun dochterondernemingen.

Het artikel geeft de minister de mogelijkheid om met betrekking tot die driejarige periode een afwijking toe te staan in uitzonderlijke omstandigheden.

Het artikel verduidelijkt dat de controles ter plaatse een aanvulling vormen op de administratieve controles en dat de controles ook kunnen plaatsvinden bij de uitbesteders, leden-producenten en relevante derden.

Artikel 119

Artikel 119 bepaalt dat de controles ter plaatse betrekking hebben op alle verbintenissen en verplichtingen die bij het bezoek ter plaatse kunnen worden gecontroleerd en die niet kunnen worden gecontroleerd bij de administratieve controles, vermeld in artikel 116 en 117. De controles hebben onder andere betrekking op de in het artikel opgesomde elementen.

Verder bepaalt het artikel dat het departement kan beslissen om de controles ter plaatse te laten vervangen door andere soorten controles. Dit om tegen te gaan dat in uitzonderlijke omstandigheden zoals bijvoorbeeld een crisis gelijkaardig aan de coronacrisis, geen controles mogelijk zijn.

Artikel 120

Artikel 120 bepaalt dat als bij een controle ter plaatse significante onregelmatigheden bij de organisaties of haar leden aan het licht komen, het departement aanvullende controles zal uitvoeren.

Onderafdeling 3. Controles met betrekking tot het uit de markt nemen van producten

Artikel 121

Artikel 121 bevat de regels aangaande de eerstelijnscontroles ter plaatse bij de organisaties op het uit de markt nemen van producten. Deze controles bestaan uit documenten- en identiteitscontroles en fysieke controles. De controles vinden plaats na de melding vermeld in artikel 78, 2°.

Het artikel bepaalt dat de controles betrekking hebben op 100% van de hoeveelheid uit de markt genomen producten.

Er wordt in het artikel ook bepaald dat als de producten betrekking hebben op producten die voor gratis verstrekking bestemd zijn, het departement een lager percentage mag controleren op voorwaarde dat per verkoopseizoen en per organisatie niet minder dan 10% van de betrokken hoeveelheid wordt gecontroleerd. Aanvullende controles zijn ook hier mogelijk bij onregelmatigheden.

Het artikel bepaalt het geval waarbij niet conforme producten worden afgekeurd.

Tot slot bepaalt het artikel dat per aangeboden verpakking 2% van het product mag afwijken van handelsnorm klasse 2. In geval van meer wordt het afgekeurd conform de vermelde grenzen.

Artikel 122

Artikel 122 bepaalt dat het departement tevens tweedelijnscontroles kan uitvoeren op het uit de markt nemen van producten op basis van een risicoanalyse. Deze controles hebben betrekking op de elementen die worden opgesomd.

Het artikel schrijft voor dat elke controle een steekproef dient te omvatten van ten minste 5% van de hoeveelheden die de organisatie in de loop van het verkoopseizoen uit de markt heeft genomen.

Verder bevat het artikel regels aangaande de elementen die de voorraad- en boekhoudadministratie moet bevatten en welke controles de controles op bestemming moeten omvatten.

Tot slot bepaalt het artikel dat indien onregelmatigheden aan het licht komen het departement grondigere controles zal uitvoeren en de frequentie van de controles in het daaropvolgende jaar zal verhogen.

Artikel 123

Artikel 123 somt de gegevens op die de voorraad- en boekhoudadministratie die vermeld wordt in artikel 122, dient te bevatten.

Artikel 124

Artikel 124 schrijft voor dat de organisatie na de controle ter plaatse op het uit de markt nemen van producten aan het departement de dagstaat, de bewijzen van ontvangst en de aanvoerlijst dien te bezorgen.

Artikel 125

In artikel 125 wordt ook voor de controles op de uit de markt neming aan het departement de mogelijkheid gelaten de controles ter plaatse te vervangen door andere soorten controles.

Onderafdeling 4. Controles met betrekking tot groen oogsten en niet oogsten

Artikel 126

Artikel 126 bepaalt dat alvorens over kan gegaan worden tot groen oogsten, het departement via een controle ter plaatse nagaat of de producten niet beschadigd zijn en of het betrokken areaal goed is onderhouden.

Na het groen oogsten zal dan worden overgaan tot het verifiëren of de gewassen volledig zijn geoogst en het geoogste product is gedenatureerd.

In geval van niet oogsten bepaalt het artikel dat het departement eerst via een controle ter plaatse zal controleren of het areaal goed is onderhouden en of de gewassen niet al gedeeltelijk zijn geoogst, of het product goed ontwikkeld is en of het van een deugdelijke handelskwaliteit zou zijn.

Ook hier zal het departement de denaturatie nagaan. Indien onmogelijk zal ze tijdens de bezoeken ter plaatse of bezoeken tijdens het oogstseizoen nagaan of er niet wordt geoogst.

Als artikel 17, achtste lid, e), van de gedelegeerde verordening van de strategische planverordening van toepassing is:

- is het derde lid van dit artikel, waarin is bepaald dat geen gedeeltelijke oogst mag hebben plaatsgevonden, niet van toepassing;
- zorgt het departement ervoor dat de groente- en fruitplanten waarop maatregelen voor niet oogsten en groen oogsten zijn toegepast, in hetzelfde groeiseizoen niet voor verdere productiedoeleinden worden gebruikt.

Artikel 122, eerste, tweede, derde en zesde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 127

Artikel 127 bepaalt dat voordat tot niet oogsten kan worden overgegaan het departement eerst via een controle ter plaatse zal controleren of het areaal goed is onderhouden en of de gewassen niet al gedeeltelijk zijn geoogst, of het product goed ontwikkeld is en of het van een deugdelijke handelskwaliteit zou zijn.

Ook hier zal het departement de denaturatie nagaan. Indien onmogelijk zal ze tijdens de bezoeken ter plaatse of bezoeken tijdens het oogstseizoen nagaan of er niet wordt geoogst.

Artikel 128

Artikel 128 bepaalt dat als 17, achtste lid, e), van de gedelegeerde verordening van de strategische planverordening van toepassing is:

- 1° is artikel 126, waarin is bepaald dat geen gedeeltelijke oogst mag hebben plaatsgevonden, niet van toepassing;

- 2° zorgt het departement ervoor dat de groente- en fruitplanten waarop maatregelen voor niet oogsten en groen oogsten zijn toegepast, in hetzelfde groeiseizoen niet voor verdere productiedoelinden worden gebruikt.

Artikel 129

Artikel 129 bepaalt dat artikel 122, eerste, tweede, derde en zesde lid, van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 130

In artikel 130 wordt ook opnieuw aan het departement de mogelijkheid gelaten de controles ter plaatse te vervangen door andere soorten controles.

Hoofdstuk 8. Sancties

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Artikel 131

Artikel 131 bevat een aantal algemene bepalingen met betrekking tot de sancties die in het kader van het besluit kunnen worden opgelegd.

Het komt aan het departement toe administratieve sancties op te leggen.

Deze kunnen worden opgelegd in de volgende gevallen:

- de voorwaarden, waaronder de subsidie of erkenning is verleend, worden niet nageleefd;
- de subsidie wordt niet aangewend voor de doeleinden waarvoor ze is verleend;
- de controle wordt verhinderd;
- de producentenorganisatie, brancheorganisatie of de unie van producentenorganisaties heeft valse informatie verstrekt om steun te ontvangen;
- fraude;
- de producentenorganisatie, brancheorganisatie of de unie van producentenorganisaties heeft verzuimd om de nodige informatie te verstrekken.

Paragraaf 3 bepaalt de vorm die de sancties kunnen aannemen.

Paragraaf 4 gaat in op het geval waarbij de begunstigde geen recht heeft op steun en deze als is uitbetaald.

Paragraaf 5 schrijft voor dat de administratieve sancties doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn en in verhouding moeten staan met de ernst, omvang, het permanente karakter en de herhaling van de geconstateerde niet-naleving.

Bovendien worden een aantal bijkomende grenzen gesteld.

Artikel 132

Artikel 132 bepaalt dat de betalingen van steun worden berekend op basis van de bedragen die bij administratieve controles, inhoudelijke controles en controles ter plaatse subsidiabel bevonden zijn.

Het departement onderzoekt de van de begunstigde ontvangen steunaanvraag en bepaalt de subsidiabele bedragen. Ze bepaalt:

- welk bedrag op basis van de betalingsaanvraag aan de begunstigde moet worden betaald;
- welk bedrag na een onderzoek naar de subsidiabiliteit van de uitgaven in de betalingsaanvraag aan de begunstigde moet worden betaald.

Als het bedrag, vermeld in het tweede lid, 1°, meer dan 3% hoger is dan het bedrag, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt op het laatst vermelde bedrag een administratieve sanctie toegepast. Het bedrag van de sanctie is gelijk aan het verschil tussen die twee bedragen, maar gaat niet verder dan de volledige intrekking van de steun.

Artikel 133

Artikel 133 stelt duidelijk dat de sancties in het besluit kunnen worden opgelegd samen met de administratieve sancties conform artikel 56 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw en visserijbeleid.

Afdeling 2. Niet-naleving van de erkenningsvoorwaarden

Artikel 134

Artikel 134, paragraaf 1 bepaalt dat indien door een organisatie één van de erkenningscriteria niet wordt nageleefd een waarschuwing tot de overtreder zal worden gericht door het departement waarbij de organisatie wordt aangemaand een einde te maken aan de inbreuk met vermelding van de vereiste corrigerende maatregelen en een termijn waarbinnen de maatregelen moeten worden genomen. Die termijn mag maximum 4 maanden bedragen. Steunbetalingen worden opgeschort zolang de corrigerende maatregelen niet zijn genomen.

Paragraaf 2 bepaalt dat als de corrigerende maatregelen niet worden genomen binnen de opgegeven termijn, de erkenning van de organisatie wordt opgeschort voor een periode van maximaal 12 maanden.

Tijdens deze periode mogen de activiteiten van de organisatie worden verdergezet, maar de steunbetalingen worden ingehouden.

De opschorting eindigt op de dag van de controle die bevestigt dat de erkenningscriteria weer worden nageleefd.

Paragraaf 3 bepaalt dat als op het einde van de opschorting de criteria nog steeds niet worden nageleefd, het departement de erkenning intrekt vanaf de datum van het niet langer naleven van de erkenningscriteria.

De nog verschuldigde steun zal niet meer worden uitbetaald en ten onrechte betaalde steun zal worden teruggevorderd.

Artikel 135

Bij niet-naleving van de erkenningscriteria, vermeld in artikel 154 van de verordening en welke niet vallen onder de toepassing van artikel 134, dient de procedure van artikel 135 te worden gevolgd. Waarbij ook een waarschuwing, corrigerende maatregelen en een termijn van vier maanden van toepassing zijn.

Ook hier zullen de steunbetalingen worden geschorst en het jaarlijkse steunbedrag worden verlaagd.

Artikel 136

Artikel 136 bepaalt dat wanneer een organisatie de criteria van het minimumvolume of de minimumwaarde van de afgezette productie niet in acht heeft genomen en uiterlijk op 15 oktober van het tweede jaar na het jaar van de niet-inachtneming niet heeft bewezen dat de criteria wel in acht worden genomen, het departement de erkenning intrekt.

Het artikel bepaalt tevens het moment van intrekking en eventuele terugvordering van steun.

Tenslotte geeft het artikel de mogelijkheid om indien de niet-inachtneming te wijten is aan de opgesomde gevallen van overmacht af te wijken van het minimumvolume of de minimumwaarden van de afzetbare productie.

Artikel 137

Artikel 137 geeft het departement de mogelijkheid betalingen te verrichten na de uiterste datum van 15 oktober zoals vermeld in artikel 65.

Artikel 138

Artikel 138 bepaalt dat de artikelen 134 en 135 van overeenkomstige toepassing zijn als een producentenorganisatie de in het kader van de Europese regelgeving vereiste informatie niet aan het departement verstrekt.

Afdeling 3. Niet-uitvoering van het operationele programma conform de voorwaarden

Artikel 139

Artikel 139 schrijft voor dat na afloop van het zevenjarige operationele programma wordt nagekeken of aan de voorwaarden van artikel 45 is voldaan en wat de gevolgen zijn van niet-naleving.

Artikel 140

Artikel 140 bepaalt dat als bij stopzetting van het operationele programma of de stopzetting van een erkenning blijkt dat de langetermijndoelstellingen en de voorwaarden, vermeld in de Europese en nationale regelgeving, niet kunnen worden gerealiseerd als gevolg van de onderbreking van de maatregel, de financiële bijstand van de Unie zal worden teruggevorderd.

Afdeling 4. Uitdemarctneming

Artikel 141

Artikel 141 bepaalt dat als bij controles van de uit de marktname van producten een niet-naleving blijkt, de organisaties verplicht worden een sanctiebedrag te betalen dat wordt berekend naar evenredigheid met de niet-conforme uit de markt genomen producten en conform de bepalingen van het artikel. Deze sanctie kan bovenop de andere sancties van het besluit worden opgelegd.

Artikel 142

Artikel 142 bepaalt dat als bij controles zoals vermeld in artikel 122, vijfde lid, onregelmatigheden aan het licht komen die toe te schrijven zijn aan de ontvangers, dat deze ontvangers uitgesloten worden van het recht op het ontvangen van de producten die uit de markt zijn genomen. Deze uitsluiting zal onmiddellijk van kracht zijn en ten minsten één jaar duren met mogelijkheid tot verlenging.

Afdeling 5. Groen oogsten en niet-oogsten

Artikel 143

Artikel 143, §1, bepaalt dat als de organisatie niet voldoet aan haar verplichtingen inzake groen oogsten, ze een sanctiebedrag betaald welke het bedrag van de compensatie voor de arealen waarvoor de verplichting niet in acht is genomen zal omvatten. Niet naleving wordt in het artikel op niet limitatieve wijze opgesomd.

In de tweede paragraaf wordt een gelijkaardig systeem ingeschreven voor niet naleving van de verplichtingen inzake niet-oogsten.

Tot slot bepaalt de derde paragraaf dat maatregelen voor groen oogsten niet worden genomen met betrekking tot groenten en fruit waarvan de normale oogst al is begonnen, en maatregelen voor niet oogsten niet worden genomen als het betrokken areaal tijdens de gewone productiecycclus al commerciële productie heeft opgeleverd.

Hoofdstuk 9. Protest tegen een beslissing betreffende de subsidiabiliteit van acties en budgetlijnen bij indienen of wijzigen van operationele programma's

Artikel 144

Artikel 144 zet een systeem van mogelijkheid tot protest op tegen beslissingen die genomen worden inzake de subsidiabiliteit van acties en budgetlijnen bij de indiening of wijziging van operationele programma's.

Organisaties kunnen protest indienen tegen negatieve beslissingen en kunnen dit enkel als nieuwe informatie wordt aangeleverd voor de datum waarop de uitvoering van de interventie of actie of budgetlijn start, of binnen de maand nadat de beslissing door het departement ter kennis is gegeven.

Indien hier niet aan is voldaan zal het protest onontvankelijk verklaard worden.

Hoofdstuk 10. Bezwaarprocedure

Artikel 145

Artikel 145 voorziet in de mogelijkheid een bezwaar in te dienen tegen beslissingen die rechtsgevolgen tot stand brengen.

Dit bezwaar moet binnen de dertig dagen vanaf kennisgeving van de beslissing worden ingediend bij het departement, dat over het bezwaar zal beslissen.

Het bezwaarschrift moet aan de in het artikel opgesomde ontvankelijkheidsvoorwaarden voldoen.

Conform paragraaf 4 van het artikel zal het departement binnen de 120 dagen overgaan tot het ter kennis brengen van de genomen beslissing. Ter berekening van deze termijn wordt de dag na die waarop de termijn voor indiening van het bezwaar als start genomen.

De termijn van 120 dagen kan eenmalig verlengd worden.

Bovendien zal de termijn van 120 dagen geschorst worden van zodra het departement informatie of bewijzen opvraagt bij de bezwaarindiener of derden.

Tegen de in de bezwaarprocedure genomen beslissing staat geen nieuwe bezwaarmogelijkheid open.

Hoofdstuk 11. Uitwisseling van berichten

Artikel 146

In artikel 146 worden een aantal algemene principes opgesomd aangaande het uitwisselen van berichten in het kader van het besluit.

Zo wordt ervoor gekozen om deze steeds elektronisch te doen. Het komt aan het departement toe om de procedure hiervoor te kiezen en bekend te maken alsook eventuele beperkingen of technische eisen op te leggen.

De tijdstip van verzending van de berichten worden berekend aan de hand van de regels van het Bestuursdecreet.

Verder bepaalt het artikel regels aangaande de mededeling of indienen van elektronische berichten en analoge berichten, de datum van verzending en voorziet het uitzonderingen voor berichten inzake terugvordering en de bezwaarprocedure.

Hoofdstuk 12. Gegevensverwerking

Artikel 147

Artikel 147 bevat een aantal bepalingen aangaande gegevensverwerking.

Het artikel bepaalt dat het Departement Landbouw en Visserij wordt aangewezen als de bevoegde autoriteit, vermeld in artikel 43, lid 1, van verordening 2019/787 en in artikel 4 van verordening (EU) 2017/625.

Het Departement Landbouw en Visserij kan de nodige gegevens verwerken voor het verlenen van subsidies en alle activiteiten die daarmee verband houden en voor het controleren van de naleving van de bepalingen die in het besluit zijn opgenomen.

De persoonsgegevens worden verwerkt op basis van de rechtvaardigingsgrond, vermeld in artikel 6, lid 1, c), van de algemene verordening gegevensbescherming, namelijk 'het voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust'.

Hoofdstuk 13. Slotbepalingen

Artikel 148

Artikel 148 voorziet in de opheffing van het oude besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit voor wat betreft de erkenning van producentenorganisaties, de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van de financiële steun, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011, 19 december 2014, 9 oktober 2015 en 1 december 2017.

Artikel 149

Artikel 149 voorziet echter dat het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit voor wat betreft de erkenning van producentenorganisaties, de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van de financiële steun, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011, 19 december 2014, 9 oktober 2015 en 1 december 2017, wel nog van kracht blijft voor operationele programma's die nog lopen op het moment van de inwerkingtreding van het besluit en dit voor wat betreft de erkenning, de actiefondsen, de operationele programma's en de toekenning van financiële steun.

Deze overgangsmaatregel wordt voorzien omdat er bij de inwerkingtreding van het besluit nog operationele programma's zullen zijn die lopen en deze op basis van de vroegere regelgeving moeten kunnen worden beoordeeld.

Artikel 150

Artikel 150 voorziet in een uitzondering op artikel 43 en voorziet dat voor de indiening en de wijzigingen van de operationele programma's die zullen lopen van 2023 tot 2029 de uiterste indieningstermijn 23 december 2022 zal zijn. Deze uitzondering is enkel geldig voor het programma zelf en voor het eerste uitvoeringsjaar 2023.

Dit vormt een overgangsmaatregel.

Deze verlening van de termijn wordt voorzien gelet op het feit dat het GLB strategisch plan nog niet werd goedgekeurd en ook het huidige besluit nog niet in werking zal zijn op 15 oktober 2022.

Artikel 151

Artikel 151 voorziet in een uitzondering op artikel 53 en voorziet dat de uiterste datum om het besluit mee te delen 31 maart 2023 zal zijn voor de operationele programma's die lopen van 2023 tot 2029. Deze uitzondering is enkel geldig voor het programma zelf en voor het eerste uitvoeringsjaar 2023.

Ook dit vormt een overgangsmaatregel.

Deze verlenging vloeit voort uit de verlening van de indieningsdatum zoals bepaald in artikel 151.

Artikel 152

Artikel 152 voorziet dat leden van producentenorganisaties die in toepassing van artikel 5 punt 6 b). van verordening (EU) 2021/2117 hun lopende operationeel programma vervroegd stopzetten en vervangen door een nieuw uit hoofde van verordening (EU) 2021/2115 goedgekeurd operationeel programma, moeten in het eerste uitvoeringsjaar 2023 van dit nieuwe operationeel programma kunnen uittreden aan dezelfde statutaire voorwaarden die gelden bij het uittreden in het laatste uitvoeringsjaar van een operationeel programma.

Artikel 153

Artikel 153 voorziet dat het besluit in werking zal treden op 25 november 2022. Het is immers van groot belang gelet op het feit dat de indieningsdatum voor de nieuwe programma's vastgelegd werd op 23 december 2022.

Artikel 154

Artikel 154 belast de minister, bevoegd voor de landbouw, met de uitvoering van het besluit.

Bijlage 1

Bijlage 1 bij het besluit regelt de berekeningswijze van de waarde van de afgezette productie en de bewijsstukken.

Ten eerste wordt bepaald welke waarden wel en niet mogen worden opgenomen in de berekening van de productie.

Verder wordt ook de voor de verpakkingen en de verpakkingskosten, de waardeverhogingen, de waarde van de gratis uitgereikte producten en de waarde van de vergoedingen in verband met de oogstverzekering bepaald wat kan worden opgenomen in de berekening.

Waar mogelijk wordt opgesomd via welke bewijsstukken de kosten en waarden kunnen worden bewezen.

Bijlage 2

Bijlage 2 omvat een opsomming van de bewijsstukken die bij de steunaanvraag zoals vermeld in artikel 63 van het besluit moeten worden ingediend.

Bijlage 3

Bijlage 3 omvat alle toepasselijke en mogelijke interventies en subsidiabiliteitsvoorwaarden die gelden binnen de sector groenten en fruit.

Er werd voor geopteerd deze op te nemen in een bijlage gelet op de grote omvang.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen budgettaire impact, aangezien de financiering volledig met Europese middelen gebeurt.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën van 26 oktober 2022 gaat als bijlage en stelt dat met toepassing van artikel 31 §2, 2° van het BVCO van 17 mei 2019 geen begrotingsakkoord vereist is.

B. ESR-TOETS

Het voorstel van beslissing heeft geen ESR impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerp van besluit heeft geen rechtstreekse gevolgen op personeels- of organisatorisch vlak. Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor HR, is dus niet vereist

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het ontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen voor wat hun personeel, werkingsuitgaven, investeringen en schulden of ontvangsten betreft.

4. VERDER TRAJECT

Er wordt voor gekozen geen advies van de Raad van State in te winnen gelet op de dringende noodzakelijkheid.

Conform de strategische planverordening 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013, kunnen producentenorganisaties vanaf 1 januari 2023 hun huidige operationele programma's stopzetten en een nieuw programma starten.

Gelet op de voordelen op vlak van vooral steun hebben 11 van de 15 producentenorganisaties reeds te kennen gegeven van deze mogelijkheid gebruik te zullen maken. Deze organisaties zouden conform artikel 43 van het ontwerp op 15 oktober 2022 hun nieuw operationeel programma moeten indienen. Gelet op de strakke timing zal het ontwerp echter op deze datum nog niet van kracht zijn. Om deze reden wordt ervoor geopteerd dat de termijn in het ontwerp via een overgangsmaatregel in artikel 150 eenmalig tot 23 december 2022 wordt verlengd. Dit geeft de organisaties meer tijd zich te conformeren naar de regels van het nieuwe besluit en vangt de mogelijkheid op dat het besluit op 15 oktober 2022 nog niet is goedgekeurd.

Bovendien zou de deadline van 15 oktober 2022 ook niet haalbaar geweest zijn, gelet op het feit dat het GLB strategisch plan op die datum nog niet is goedgekeurd door de Europese Commissie, maar op datum van 23 december 2022 wel zou moeten goedgekeurd zijn.

Het voorgelegde besluit dient echter zo snel mogelijk in werking te treden om indiening van de nieuwe programma's mogelijk te maken op 23 december 2022.

Om deze redenen is het van groot belang dat het besluit zo snel mogelijk in werking kan treden en wordt ervoor gekozen om de dringende noodzakelijkheid in te roepen en geen advies in te winnen van de Raad van State.

Na definitieve goedkeuring wordt dit besluit bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit;
- 2° de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw te gelasten het voormelde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector groenten en fruit te laten publiceren in het Belgische Staatsblad.

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en
Landbouw,

Jo BROUNS